

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

SLUJIREA NOASTRĂ CONTINUĂ SE FACE CU INIMA

Cu rugăciuni și tainice lacrimi

DUMINICA A 24-A DUPĂ RUSALII

Învieea fiicei lui Iair

**SOBORUL SF. ARHANGHELI
MIHAIL ȘI GAVRIIL ȘI AL TUTUROR
CEREȘTILOR PUTERI**

„Pe lângă cele din afară, ceea ce mă împresoară în toate zilele este grija de toate Bisericele. Cine este slab și eu să nu fiu slab?

Cine se smintește și eu să nu ard?”
(Sf. Ap. Pavel - II Cor. 11, 28-29)

În noaptea de 30 octombrie am aflat cu tristețe drama cutremurătoare care s-a petrecut la Clubul Colectiv. În acele momente nu mi-am dat seama cât avea să fie de dramatică situația. Am urmărit aproape toată noaptea desfășurarea evenimentelor. A doua zi m-a cutremurat amploarea dramei pe care avea să o treacă atâția tineri, viitorul neamului nostru.

Drept pentru care duminică am vorbit împreună cu colegii mei să facem rugăciune pentru cei aflați în suferință cumplite (arși de vii) și împreună cu dumneavoastră ne-am rugat pentru cei trecuți la cele veșnice la o vreme când nimeni nu se aștepta. Ca mărturie a grijii bisericii pentru sufletele lor și o chemare a tuturor la o rugăciune comună, am pus pe facebook și pe site-ul bisericii rugăciunea noastră, ca să împărtășim și celor interesați de activitatea bisericii noastre durerea pe care am avut-o pentru pierderea mare ai acestor fii ai Bisericii noastre.

Nu am îndrăznit măcar să judec sau să apreciez într-un fel sau altul modul în care și-au încheiat viața. Am jeli numai, împreună cu dumneavoastră, plecarea lor prematură din această viață. Am auzit după aceea fel de fel de critici la adresa vinovaților pe care noi nu ne-am grăbit să-i arătăm cu degetul, deși Dumnezeu îmi este martor că în sufletul meu aveam o imagine corectă a

vinovăției tuturor. Dar nu este dreptul meu și nici nu o să mă ocup vreodată să-i judec eu. Are cine să-i judece și aici, dar mai ales Dumnezeu pe fiecare în parte.

Mi-a fost dat însă la câteva zile după evenimente să constat că vechii „prieteni” ai Bisericii au ridicat glas împotriva noastră, zicând că suntem nepăsători. Nu stăm nepăsători! Am îndemnat oamenii bisericii să doneze sânge și să ajute fiecare după posibilități pe cei aflați în suferință. Mai mult decât a aprinde lumânări pentru ei și a mă ruga în biserică noastră nu am făcut din motive pe care dumneavoastră le știți: am fost plecat din țară tot cu o misiune încredințată mie de Biserică. Eu gust cu amărăciune din criticile adresate Bisericii. Nu m-aș fi priceput să merg acolo, nici n-am fost vreodată într-un club, iar cu puținele mele cunoștințe de prim ajutor nu aș fi putut fi de folos. Și ca să mă duc numai să pozez ca alții, am preferat să mă rog pentru ei! Ceea ce este trist și mă doare profund, este că cei care ne judecă nici măcar nu ne

cunosc și nu cunosc viața Bisericii. Slujirea noastră o facem cu discreție: știm să mângâiem pe cei aflați în suferință și cu arma cuvântului să întărim pe cei descumpăniți. Sunt convins că dumneavoastră, care ne cunoașteți sufletul nu vă aflați printre cei care batjocoresc public, fără să aibă acest drept, Biserica.

Rămân la convingerea mea că trebuie să iert și să mă rog în continuare pentru victimele acestui dezastru al nepăsării și mă întreb cât va mai suporta acest popor non-valorile care ne reprezintă și care pe bază de șpagă aprobă lucruri numai pentru interesul lor. Poate că acest preț plătit ne va trezi odată la realitate și vom reuși să punem unde trebuie oameni care să le pese de noi. Cei plecați dintre noi se duc în lumea de dincolo, resemnați, iar noi rămânem mai departe mai singuri, mai pustiiți, conduși de oameni fără discernământ pentru interese meschine, definite de ei ca politică. Ce trist...! ❖

Părintele Dinu Pompiliu
Correspondență – 03.11.2015

DUMINICA ÎNVIERII FIICEI LUI IAIR ȘI A FEMEII BOLNAVE DE CURGEREA SÂNGELUI

În această Duminică, a 24-a după Rusalii, pericopa evanghelică de la Luca ne relatează două minuni săvârșite de Mântuitorul Iisus Hristos, exprimând încă odată marea Sa iubire milostivă față de tot omul aflat în suferință, dar și faptul că El este Dumnezeu Adevărat, Mesia cel prezis de profeți: învierea fiicei lui Iair și tămăduirea femeii bolnave de 12 ani de curgerea sângelui.

Aceste minuni au fost săvârșite de Mântuitorul la scurt timp după ce a fost alungat de locuitorii din ținutul Gadara și ne spune Sfânta Evanghelie de azi că Hristos, alungat fiind, s-a îndreptat către orașul Capernaum. A fost întâmpinat de maimarele sinagogii din Capernaum, o persoană foarte importantă și influentă a locului care „a căzut la picioarele lui Iisus” (Luca 8,41). Acesta a fost un moment foarte important și încărcat de profunde semnificații: reprezentantul Legii vechi se pleacă în fața Celui Care aduce Legea cea Nouă, adică Legea veche se pleacă Legii celei Noi. Este momentul culminant de trecere de la Legea cea veche, a lui Moise — „umbră a celor viitoare” — la Legea cea Nouă a Harului, la Evanghelia propovăduită de Mântuitorul Hristos și întărită cu minuni nemaiîntâlnite în poporul ales.

Un mare necaz avea acest conducător al sinagogii, o fată de 12 ani bolnavă, chiar în pragul morții, căci el și comunitatea priveau neputincioși cum starea de sănătate a fetei se agravează, dar nimeni nu putea face nimic pentru copila bolnavă. Iair auzise de un Om al lui Dumnezeu care străbătea Țara Sfântă și săvârșea minuni. Îl considera un mare profet și astfel, a îndrăznit să se apropie și să-L invite în casa sa pentru a-i tămădui fiica. În scurt timp durerea lui a devenit cumplită, căci a fost informat de un apropiat că fata lui

deja murise și nu mai avea nevoie de ajutor. Dar Profetul lui Dumnezeu era chiar Dumnezeu-Atotputernic care a intrat în odaia copilei și a ieșit cu ea vie din casă. Din acel moment Iair devine primul personaj din Capernaum care se convinge de dumnezeirea lui Hristos, de faptul că nu este un simplu profet trimis de Dumnezeu ci chiar Hristos-Mesia, plinirea profețiilor. Deși Iair avea răspunderi ceremoniale la sinagogă, a lăsat teama că va fi osândit de către arhieriei săi și a urmat lui Hristos, devenind unul din grupul extins al ucenicilor Mântuitorului, în număr de șaptezeci.

Minunea învierii săvârșită astăzi de către Hristos are un scop precis, acela de a-i încredința pe oameni de faptul că El este Dumnezeu Adevărat, Care are putere asupra vieții și asupra morții, de a anticipa Învierea Sa din morți dar și învierea tuturor oamenilor la sfârșitul veacurilor. Învierea fiicei lui Iair, ca de altfel și învierea fiului văduvei din Nain și învierea lui Lazăr, sunt readuceri la viață, căci învierea oamenilor va avea loc la sfârșitul veacurilor. Cei trei au fost readuși la o viață pământească, din care din nou aveau să plece mai târziu prin moartea trupească, dar dezideratul nostru în această viață este de a viețui veșnic în Împărăția lui Dumnezeu, nu în veacul acesta trecător. Este infinit mai înaltă învierea noastră de la sfârșitul veacurilor când vom avea trupurile transfigurate și îndumnezeite, în măsura în care ne-am nevoit pe acest pământ.

Tot astăzi Hristos a tămăduit o femeie bolnavă care de 12 ani era în curgerea sângelui. S-a atins de Mântuitorul și s-a tămăduit, fapt ce a mirat pe Apostoli care văzând mulțimea de oameni îmbulzindu-se, au fost întrebați de Domnul: „cine este cel ce s-a atins de Mine?” (Luca 8,45). De aici putem înțelege că

Dumnezeu ne știe pe fiecare dintre noi cu viața noastră, cu problemele, cu necazurile, cu nevoile, cu durerile noastre și nu rămâne indiferent, ci ne ajută. Dacă vrem ajutorul Său, dacă vrem să ne tămăduim, să procedăm și noi cum a făcut această femeie bolnavă, să mergem și noi la Hristos și să ne atingem de El în Sfânta Taină a Împărtășaniei și să trecem pragul Bisericii participând în fiecare Duminică și sărbătoare la Sfânta și Dumnezeiască Liturghie.

Doar Mântuitorul Hristos, ca stăpân al vieții și al morții, are puterea de a vindeca, de a salva și de a primi pe tot omul care vine la El cu credință și nădejde că va primi tămăduire. Suntem chemați și noi să ducem o viață duhovnicească, bine-plăcută lui Dumnezeu cultivând, păstrând și dezvoltând permanent comuniunea noastră cu Hristos, în așteptarea minunii învierii celei slăvite, cu trupul, a neamului omenesc la sfârșitul veacurilor. ❖

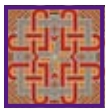
Părintele Adrian Chiriță

Sfântul Ioan Gură de Aur

13 noiembrie – ziua Sfântului Ioan Gură de Aur (n. 344 – d. 407), arhiepiscopul Constantinopolului. A predicat și a scris un număr impresionant de comentarii la Sfânta Scriptură, a dezvoltat o operă misionară și filantropică impresionantă, rămânând pentru generațiile următoare un model de slujitor al lui Hristos.

Sfinte Moaște ale Sf. Ioan Gură de Aur se găsesc și la: Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului, Biserica „Sfânta Ecaterina”, și Mănăstirea Darvari – București; Mănăstirea Secu – Jud. Neamț; Mănăstirea Filoteu (Muntele Athos); mâna dreaptă a Sfântului Ioan Gură de Aur; Mănăstirea Vatoped - Muntele Athos; Capul Sfântului Ioan Gură de Aur, cu urechea stânga întregă. La urechea stângă i-a tâlcuit Sfântul Pavel scrierile Noului Testament și a rămas neputrezită spre mărturie. ❖

SFINȚII MARTIRI ȘI MĂRTURISITORI NĂSĂUDENI - ATANASIE TODORAN DIN BICHIGIU, VASILE DIN MOCOD, GRIGORE DIN ZAGRA ȘI VASILE DIN TELCIU

Martiri și Mărturisitori ai Ortodoxiei în Transilvania

„Dacă pe mine m-au prigonit și pe voi vă vor prigoni (In 15, 20), dar nu vă temeți. Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede în mine chiar dacă va muri va fi viu. Și oricine trăiește și crede în mine nu va muri niciodată (In 11,25-26). De două mii de ani îi cinștim pe Sfinți. Sfinții rămân modele, dar azi nu mai avem modele. Biserica este cea care a propus și propune modele; un model este DUMNEZEU-OMUL. Dar azi lepădarea de Dumnezeu se face viclenește. Aceasta se întâmplă în suflet, prin înșeleciune, prin secte... îl scot pe Dumnezeu din suflet” (din predica în Ziua Sfintului Mare Mucenic Dimitrie – 26 octombrie 2015 a pr. dr. paroh Dinu Pompiliu).

În calendarul ortodox, la 12 noiembrie prăznuim, cinstindu-i pe cei patru Martiri și Mărturisitori Năsăudeni. Ei au trăit pe la mijlocul sec. XVIII, un veac ce a adus ortodoxiei din Transilvania dezbinarea creștinilor români, distrugeri de biserici și mănăstiri, prigoniri și chinuri pe care creștinătatea le-a cunoscut doar în perioada romană. Acțiunii violente de silire a românilor de a se lepăda de credința strămoșească și de început, adică Ortodoxia, i s-au opus creștini obișnuiți, oameni simpli, unii neștiutori de carte, preoți și călugări. Așa au fost Cuvioșii Mărturisitori Visarion și Sofronie, Sfântul Mucenic Oprea, Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel, pe care i-am pomenit în luna octombrie.

Iată că și în părțile Năsăudului, țărani înrolați în Regimentul grăniceresc, în schimbul eliberării din iobăgie, s-au opus cu îndârjire lepădării de ortodoxie, refuzând să depună jurământul de credință, revoltându-se față de autoritățile austriece și a reprezentanților bisericii unite, alungându-i de pe platoul Mocirla din localitatea Salva unde se organizase ceremonia jurământului. În fruntea lor se afla Atanasie Todoran din Bichigiu în vârstă de 103 ani, după alții de 114 ani, Vasile din Mocod, Grigore din Zagra și Vasile din Telciu. Ei au preferat să îmbrace haina morții pentru a-și păstra credința în care s-au născut ei, moșii și strămoșii lor. Atanasie Todoran va fi zdrobit cu roata, ceilalți vor fi spânzurați, iar 100

de alți țărani au trebuit să treacă printre 300 de soldați dispuși într-un rând, de zece ori și să primească de la aceștia câte o lovitură de vergea. Mai mult, celor patru li s-a refuzat cuminecătura și nu au fost îngropați fiind lăsați pe câmpul martirajului peste trei săptămâni, ca să fie exemplul pentru români.

Biserica ortodoxă a hotărât în 2007 canonizarea lor, proclamarea oficială fiind făcută pe 11 mai 2008 la Mănăstirea cu hramul Izvorul Tămăduirii din Salva.

Este important să vedem când acești Sfinți Mărturisitori, că sunt din Transilvania de sud sau din Transilvania de Nord, s-au jertfit pentru a apăra credința ortodoxă supusă de autoritățile austriece la grele încercări, știindu-se că ea este liantul unității naționale. Moartea lor, sacrificiul lor suprem a fost un preț plătit pentru a-L menține pe Iisus Mântuitorul, pe Dumnezeu-Omul în sufletele și viața lor. Unii dintre noi, azi, nu înțelegem pilda lor, nu prețuim credința noastră strămoșească și renunțăm cu ușurință la modelele autentice: Sfinții și acceptăm lepădarea venită viclenește, prin secte, emisiuni tv, prin folosirea greșită și abuzivă a internetului, prin „darurile materiale” și mai grav prin manipulare. Nu învățăm nimic din martiriul creștinilor din Siria, Egipt, Pakistan, preluăm ce este mai rău din „lumea liberă”, renunțând la tradiția noastră, la valorile noastre, care au fost apărate și transmise de Biserica strămoșească.

Se cuvine deci, să ne întoarcem repede în biserici și să ne lăsăm sub ploaia razelor binefăcătoare ale Liturghiei și Sfintei Scripturi și să ascultăm cuvintele tămăduitorilor ce slujesc în altare.

Amin! ❖

Prof. Clement Gavrilă

Sfântul Mina și măicuța Parascheva mi-au adus verigheta înapoi

Elisabeta și Alexandru au ajuns la 82 de ani. Mare parte din această viață au petrecut-o împreună, la bine și la rău. Niciodată nu și-au scos verigheta de pe deget, ci au purtat-o cu bucurie și au cinstit-o, ca simbol al dragostei lor.

Anul trecut pe vremea aceasta veneau, ca și în alte dăți, de la Sibiu spre Iași, la Sfânta Parascheva. „La un moment dat, i-am spus bărbatului meu să-mi ia verigheta și s-o pună la el în buzunarul de pe interior, pe care-l închide cu un ac de siguranță. N-a vrut. Am coborât în gară la Vințu, să schimbăm trenul. Acolo m-am dus la baie, m-am spălat pe mâini”, își amintește bunica Elisabeta. Tot din Sibiu, spre Iași, mai plecase o familie. La oamenii aceștia, la Vințu, venea și insista un om al străzii, să le vândă ceva. „Nu știu ce avea de vândut, dar ei au respins. Când ne-am urcat în tren, mi-am dat seama că nu mai am verigheta. M-am întristat tare. Și mi-a venit în minte să întreb oamenii - ce avea de vândut băiatul ăla? O verighetă, mi-au spus. Doamne, aia era verigheta mea! Iar el o vindea cu 10 lei. Soțul își avea verigheta pe mână. Le-a arătat-o și oamenii au recunoscut modelul”, suspină femeia.

Cei doi soți au ajuns în Iași, au stat la rând, s-au închinat sfintei. Înceau să uite incidentul, dar tristețea sălășluia încă acolo, într-un colț de suflet. Așa s-au întors la Sibiu, cu rugăciuni la Sfânta Parascheva, dar și la Sfântul Mucenic Mina. „Ne-am odihnit, am făcut și ordine prin casă. Soțul se tot foia dintr-o cameră în alta, din bucătărie pe hol și înapoi. La un moment dat, m-a chemat să-mi arate ceva. În mijlocul bucătăriei, unde măturasem înainte și umblasem atâta, stătea acum verigheta mea”, exclamă cu bucurie Elisabeta. ❖

Text parțial – doxologia.ro

„AICI S-A ROSTIT MULTĂ RUGĂCIUNE!”

Sfântul ierarh Nectarie (1846-1920), făcătorul-de-minuni din Eghina, a fost Mitropolit al Pentapolei, director al Seminarului Rizareios și întemeietor al Mănăstirii Sfânta Treime, în insula Eghina. A fost canonizat de Patriarhia Ecumenică din Constantinopol în anul 1961. Praznuirea sa se face în ziua de 9 noiembrie. În România sunt multe biserici și mănăstiri în toată țara, care au moaștele Sfântului Nectarie, iar în București, Mănăstirea Radu-Vodă. Minunile sale nu conțin, Sfântul Nectarie fiind chemat de credincioși în ajutor mai ales în boli, dar și în alte necazuri.

Una dintre maicile Sfintei Mănăstiri Bunavestire din Patmos (n.r. - Grecia) a început să aibă grave probleme de sănătate. În câteva luni, acestea s-au accentuat și mai tare. Cu binecuvântarea maicii starețe și însoțită de una dintre maici, a fost internată la spitalul de boli canceroase Sfântul Sava din Atena. Era în luna iunie a anului 1996.

După analize minuțioase, chirurgul Gheorghios Frankakis a dat diagnosticul: formă avansată de cancer uterin. Fără să-i spună pacientei tot adevărul, i-a dat doar să înțeleagă că are de trecut printr-o operație foarte complicată.

S-a întristat foarte tare, dar nu a căzut în deznădejde. A început să se roage fierbinte la Sfântul Nectarie Taumaturgul. În același timp, a cerut și de la duhovnicul ei, fericitul întru pomenire părinte Amfilohie Makris, ca unul ce avea mare trecere în față sfântului, deoarece fusese unul dintre ucenicii săi, să se roage și dânsul pentru sănătatea ei.

Totodată, la mănăstire, rugăciunile băteau cu putere la porțile cerului. Duhovnicul, maica stareță și toate maicile făceau în continuu privegheri, acatiste și paraclise spre ajutorul maicii bolnave. Acestea sunt cheile cu care se

poate descurca cerul.

După rezultatul pozitiv al biopsiei, cu toate că se simțea atât de rău, maica începuse să simtă că totuși ceva urma să se schimbe. Și într-adevăr, medicul fără de arginți, Sfântul Nectarie, intrase de gardă. Maica îi simțea pretutindeni prezența binefăcătoare. O pace și o liniște îi umpluse inexplicabil inima. Simțea că totul va decurge bine. Avea senzația că se împărtășea în fiecare zi de Hristos.

Cu o zi înaintea operației, duhovnicul mănăstirii Bunavestire s-a dus și la starețul Nectarie Vitalis, rugându-l și pe acesta să mijlocească pentru însănătoșirea călugăriței grav bolnave. Acesta i-a dat ulei sfințit de la candela ce ardea la icoana Sfântului Nectarie, zicându-i să meargă și să o însemneze pe cea aflată în suferință cu semnul Sfintei Cruci. Apoi a înălțat și el împreună cu toată obștea rugăciuni fierbinți pentru vindecarea bolnavei.

A două zi de dimineață, maica a fost dusă la sala de operație. Se ruga

neîncetat și simțea în preajma ei prezența Sfântului Nectarie. După operație, care a durat mai multe ore, i s-a făcut din nou biopsia. Rezultatul: negativ...! Se vindecase deci, nu mai avea cancer! Slăvit să fii, Doamne!

Doctorul nu-și putea crede ochilor. Repeta mereu: „Aici s-a rostit multă rugăciune...! A avut loc o mare minune...!” Același lucru i l-a spus și maicii, după ce s-a trezit din anestezie.

La opt zile au ieșit și ultimele rezultate ale biopsiei generale. Cancerul se vindecase total. La mănăstire se făceau de acum slujbe de mulțumire către Dumnezeu Cel în Treime, către toți Sfinții Bisericii, încununați de Taumaturgul Sfânt Nectarie. ❖

sfantulnectarie.ro

Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Pe 8 noiembrie îi prăznuim pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, dar și toate cetele îngeresci. De asemenea, ca sărbătoare a îngerilor, ziua de 8 noiembrie a fost prăznuită de Biserică începând cu secolul al V-lea. Sărbătoarea amintește de tradiția care atestă modul în care a pus capăt Sfântul Arhanghel Mihail revoltei îngerilor răi. În momentul în care Satana a căzut împreună cu cei care l-au urmat în răzvrătirea lui, Sfântul Arhanghel Mihail i-a îndemnat pe toți să fie cu luare aminte și să nu cugete cele potrivnice lui Dumnezeu, iar cetele îngeresci au început să cânte cântare de laudă. „Deci această conglăuire a sfinților îngeri s-a numit sobor îngeresc, adică luare aminte, o cugetare, o glăsuire, o unire; căci împreună și cu un glas slăvesc pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Sfânta Treime“. Sfântul Arhanghel Mihail este unul dintre cei care i-au vestit lui Lot pierirea Sodomei și Gomorei. I s-a arătat lui Iacov când fugea de mânia fratelui său Isav și a vrăjitorului Valaam, care voia să blesteme poporul Israel. Cât despre Sfântul Arhanghel Gavriil, acesta este binevestitorul Nașterii Domnului și al celui mai important prooroc: Sfântul Ioan Botezătorul. Tot Sfântul Arhanghel Gavriil a vestit nașterea Fecioarei Maria. El a hrănit-o pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu în Sfânta Sfintelor. Sfântul Arhanghel Gavriil este cel care a prăvălit piatra de la ușa mormântului Mântuitorului și a șezut deasupra ei. În concluzie, Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil sunt îngerii cei mai cunoscuți nouă și apar foarte des în textele Sfintei Scripturi. De aceea, trebuie să ne rugăm să ne fie alături în cele ce ne sunt de folos. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 8 - 15 NOIEMBRIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 8 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 24-a după Rusalii (Învierea fiicei lui Iair) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 11 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 13 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 14 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților Slujba de priveghere pentru hram – Sf. Cuv. Paisie de la Neamț
Duminică 15 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 25-a după Rusalii (Pilda Samaritanului milostiv) Hramul bisericii – Sf. Cuv. Paisie de la Neamț Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI